Pluto er en dværgplanet beliggende i Kuiperbæltet i udkanten af vores solsystem. Den er opkaldt efter Pluton, den romerske gud for dødsriget, svarende til Hades i den græske mytologi.

Percival Lowell begyndte i 1905 at lede efter Planet X. Han var overbevist om, at der måtte ligge en 9. planet udenfor Neptun, da der var fundet uoverensstemmelser i Neptuns bane. Det var uoverensstemmelser af den samme slags, som havde ført til opdagelsen af Neptun i 1846. Lowell nåede desværre aldrig selv at finde planeten, men 13 år efter hans død ansatte Lowell Observatoriet, som han selv havde grundlagt, en 26-årig amatørastronom ved navn Clyde Tombaugh, som i 1929 begyndte en systematisk fotografisk kortlægning af ekliptika. Det var denne forskning, der i 1930 førte til, at Clyde Tombaugh fandt Pluto, som officielt blev klassificeret som en planet. På det tidspunkt kendte man intet tilKuiperbæltet, men siden har det vist sig, at Pluto er temmelig forskellig fra alle de andre otte planeter i solsystemet med hensyn til både størrelse, sammensætning og dens excentriske omløbsbane om Solen — til gengæld ligner Pluto de øvrige objekter, man har fundet i Kuiperbæltet, og er muligvis ikke det største af disse, og af den grund herskede en del debat om, hvorvidt Pluto og andre Kuiperbælte-objekter burde klassificeres som planeter. Den Internationale Astronomiske Union vedtog imidlertid ved afstemningen d. 24. august 2006, at Pluto og de øvrige himmellegemer i bæltet ikke kan klassificeres som planeter[1], og Pluto blev omklassificeret til en dværgplanet.

De første "spor" af planeten Neptun var de "forstyrrelser", som dens tyngdekraft forårsagede på Uranus' bane omkring Solen. Og da det siden viste sig, at Neptun tilsyneladende også blev "forstyrret" i sin færd omkring Solen, opstod straks en teori om en ukendt "Planet X", hvis tyngdekraft kunne forklare afvigelserne i Neptuns bane.

Ved Lowell-observatoriet i Arizona, USA, var Clyde W. Tombaugh beskæftiget med rutinearbejdet i "jagten" på Planet X: at optage fotografiske billeder på glasplader ved hjælp af observatoriets teleskop, og i et blinkmikroskop sammenligne billeder taget af samme område af himlen på forskellige tidspunkter.

Og den 18. februar 1930 var der "gevinst": en lysplet havde flyttet sig på to billeder fra den 23. og 29. januar samme år. Der blev taget flere billeder for at bekræfte fundet, og den 13. marts sendte observatoriet nyheden om opdagelsen pr.telegraf til Harvard-universitetet. Man har siden hen opdaget, at Pluto tilfældigvis er kommet med på flere billeder taget så tidligt som den 13. marts 1915.

Pluto er dog alt for lille, og har alt for svag tyngdekraft, til at være "kilden" til de forstyrrelser, man mente at have observeret i Neptuns bane om Solen, og man har senere fundet ud af, at afvigelsen i virkeligheden skyldtes et forkert tal for Neptuns masse.